

[Stegger Nielsen.]

til, at Lektorstillingerne under Statsskolerne og Overassistentstillingerne i Etaterne er noget tilsvarende, er rene Avancementsstillinger, uden at der til dem er knyttet noget særligt Arbejde eller Ansvar. Jeg vil gerne nævne i den Forbindelse, at jeg mener, at Antallet af disse Overlærerstillinger skal være ikke, som jeg tror, det blev nævnt af det ærede Medlem, $\frac{1}{3}$, men $\frac{1}{4}$, i Forholdet 1 : 3.

Det store springende Spørgsmaal bliver saa, hvordan man faar Folk udnævnt til disse Stillinger. Det kan jo blive meget vanskeligt, og her er Stof til en ikke ringe Irritation paa Bjerget, men man maa vel kunne formode, at man vælger at gaa frem efter Anciennitetsprincippet, Lærervirksomhed i den paagældende Kommune plus andre Hensyn naturligvis, men ikke mindst det første. Saa vil det gaa mest gnidningsløst. Det maa man nu overlade til de kompetente Myndigheder, der faar med denne Sag at gøre, men man maa i alt Fald haabe, at det bliver de rent skolemæssige Hensyn, der bliver lagt til Grund ved Oprykning fra Lærerstillingerne til disse Overlærerstillinger, som skal være Avancementsstillinger.

Der blev sagt, at det var en Uret at gøre Landsbyskolen, der ikke fik tilsvarende Avancementsmuligheder, og jeg skal villigt indrømme, at jeg personlig har faaet Breve ude fra Landet i den Retning, Breve, der siger, at med disse Avancementsstillinger, der nu skabes i Købstadskolen — dér har vi jo Skoledirektørstillingerne, de er meget faatallige, Skoleinspektørstillingerne, der svarer til de nuværende Overlærerstillinger, Viceinspektørstillingerne, som er mange, og nu de nye Overlærerstillinger —, bliver Landsbyskolen i nogen Grad forurettet og deklasseret, idet den ikke faar tilsvarende Avancementsmuligheder. Det ærede Medlem Hr. Alfred Kristensen mente, at det vilde faa den skæbnesvangre Følge, at Strømmen vilde vende sig fra Land til By, at Lærerne overvejende vilde søge til Byerne. Ja, det sidste var jo skæbnesvangert; man maatte meget beklage, hvis det skulde blive Tilfældet; det vil jeg ikke haabe. Man maa imidlertid i denne Forbindelse erindre, at der nu paa Landet bliver indført Ledertillæg ved alle Skoler. Det havde vi ikke før, og det skaber adskillige nye Avancementsmuligheder ved Landsbyskolen. Ved Landsbyskolen kan denne Opbygning jo ikke finde Sted, som den kan ved Købstadskolen, men den kan naturligvis finde Sted rent økonomisk, placeringsmæssigt, gennem et Løn-

tillæg efter et vist Aaremaal naar man har naaet en vis Anciennitet. Det ser jeg meget vel, og lad os nu vente og se; jeg tror ikke, at Faren nu, da Ledertillægget er indført ved alle Skoler, vil blive saa stor.

Dernæst vil jeg sige, at jeg havde egentlig gerne set i Lærerlønningssloven, at Kategorien „Andre Lærere“ — det er de hidtidige Anden-, Tredie- og Fjerdelærere, der nu faar denne Benævnelse, og jeg indrømmer, at man har faaet den ene af de to for denne Kategori hidtil gældende Skalaer slettet — var blevet hævet op paa samme Grundløn som Førstelæreren og Lederen, og at denne saa havde faaet Ækvivalent for sit særlige Hverv i Form af Ledertillæg alene. Men det har nu ikke kunnet lade sig gøre, og jeg skal ikke opholde mig længere herved. Der har været en stor Strid i Lærerkredse herom, i alt Fald i Kategorien „Andre Lærere“, og det er forstaaeligt nok; den føler jo bedst Skoen trykke, der har den paa; det er ikke noget ukendt. Men jeg vilde som sagt egentlig gerne have set, at disse „Andre Lærere“ i hvert Fald ikke skulde have deres Alderstillæg over et 3 Aar længere Aaremaal end den anden Gruppe, nemlig 15 Aar, medens Første- og Enelærergruppen nu rykker ned paa 12 Aar.

Derudover har jeg ikke mange Bemærkninger at gøre. Jeg takker for den Bestemmelse, der er indført i § 33 om, at de Andenlærere — nu hedder de altsaa „Andre Lærere“ —, der er rykket op paa Førstelæreren paa det Tidspunkt, da denne Lov træder i Kraft, beholder deres lønmæssige Stilling og rent automatisk rykker op. Det takker jeg den højærede Undervisningsminister for. Dette har bedret meget paa det hele for denne Kategori.

Saa er der forskellige Bestemmelser, som jeg ikke skal opholde mig ved — f. Eks. Medtagelse af Lønningsanciennitet ved Overgang fra den ene Lærervirksomhed til den anden —, men jeg skal slutte med at sige, at dette Lovforslag maa i det store og hele siges at være saadan udbygget, at man maa være tilfreds. Læreren har fra gammel Tid haft Krav paa en Lønning, der økonomisk placerede ham paa Niveau med Middelstanden i Befolkningen. Det var et ganske godt Princip, og det finder jeg er i alt væsentligt opretholdt ved det Lovforslag, som nu antagelig kan gennemføres ogsaa i dette høje Ting, og det hilser jeg med Tilfredshed. Lærerne, der hverken skal overlønnes eller underlønnes, vil herved blive placeret saaledes, at økonomisk Tryk ikke hæmmer Udførelsen af deres vigtige Gerning.